

La Simon aprofita el darrer pany de paret lliure a l'esquerra de l'<u>Amistat</u> d'Estiu. Tot i que a la primera tirada la roca no és tant bona com la de les <u>seves veïnes</u> no representa cap drama i només ens haurem d'assegurar de la solidesa d'algunes de les preses abans de tibar. La segona tirada és una preciosa placa mantinguda en V, amb bona roca i que va a buscar una fissura que escalarem durant el quart llarg. L'única pega és que va molt aprop de la canal herbada que separa la Magdalena del contrafort, restant-li l'ambient que sí que tenen la resta de vies del monòlit.

· Via: Simon

• Zona: Montserrat - Gorros

Dificultat: V+ (MD-)
Dificultat obligada: V
Llargària: 110 metres
Grau d'exposició: Mitjà/baix
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb espits

• Material: 10 cintes exprés i una plaqueta recuperable

· Orientació: Nord-est

Valoració:***

Aproximació:

Per arribar fins la Magdalena Superior ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni. Un cop ens trobem a l'alçada de l'agulla, pugem grimpant per una llengua de roca inclinada que ens deixa a una petita feixa. Des de la feixa seguim grimpant fins arribar a un llavi evident; travessem cap a l'esquerra, primer trobarem una reunió de parabolts, seguim a l'esquerra fins trobar la reunió 0 (dos espits amb placa molt grossa pitats de color verd)

L1(IV)

Sortim de la R0 cap a la dreta per superar una panxa característica. De seguida trobarem un espit sense placa (portar plaqueta recuperable). Un cop xapada aquesta primera assegurança seguirem amunt en tendència a l'esquerra fins trobar el segon espit. A partir d'aquest punt escalarem per terreny fàcil, fent petites ziga-zagues, cercant la lògica, però el fet que les assegurances estiguin distanciades i la roca no sigui del tot bona ens farà progressar amb certa atenció. 35 metres i cinc espits.

L2(V)

La segona tirada és força bonica. Sortim de la reunió cap a l'esquerra (de fet escalarem tota la tirada fent una gran diagonal cap a l'esquerra). El terreny és bastant vertical, la dificultat mantinguda en V i la qualitat de la roca made in Gorros. Aquesta tirada és troba molt ben assegurada amb 10 expansions. 30 metres.

L3(V+)

En aquesta tirada canvia radicalment la concepció de l'escalada, ja que haurem de progressar pel costat d'una fissura i s'imposarà més l'escalada en fissura i en diedre que

no pas en placa. Per sortir de la reunió haurem de superar un llavi, cercant preses de mà que ens permetin pujar peus. Un cop sobre el llavi, ja podrem aprofitar la fissura i anar progressant de la millor manera. Al darrer tram del llarg surt una llastra de la fissura que ens obliga a superar-la fent uns passos de bavaresa invertida força estètics. Un cop passada la llastra arribem a la reunió. 20 metres i 6 espits.

L4(IV+)

El darrer llarg comença anant en diagonal a la dreta per caçar el primer espit, per després tornar cap a l'esquerra. Es tracta d'una tirada en placa, amb la típica roca de la Magdalena i que va guanyant en ambient a mida que ens anem apropant al cim de l'agulla. 25 metres i 6 espits. Aquest llarg i l'anterior és poden ajuntar en un de sol, només haurem de tenir en compte de dur suficients cintes.

Descens:

Dos ràpels per la cara est, un de 10 metres i un altre de 25, que ens deixaran a l'inici de la via Normal de la Magdalena. Des d'aquí hem d'anar a buscar les escales de Jacob i el camí de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Segona tirada molt bonica, mantinguda en un agradable cinquè grau.
- Original tercer llarg, inèdit en cap altre via de Gorros, donat que haurem d'escalar en fissura.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca a controlar durant els primers metres de la via, tot i que en cap cas podem considerar-la com mediocre.
- Al anar molt aprop de la canal arbrada li resta l'ambient que si que tenen les altres vies d'aquest vessant de la Magdalena... Una llàstima.